

δένδρον ἐλαίας προερχόμενον ἀπὸ γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Γαργαλ.) : "Ἐχω καμινὰ δεκαριὰ γροθολιές, τί λάδι καρτερῆς νὰ βγάλω! Συνών. φντὰδα.

γροθαροελίτσα ἡ, ἀμάρτ. γροθολίτσα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαροελιά, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γροθολιά, ὡς ὑποκορ.

Μικρὸν νεαρὸν δένδρον ἐλαίας προελθὼν ἀπὸ μεταφυτευθὲν γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ. : "Ἐχω 'ς τὸ φράμα καμινὰ 'κοσαριὰ γροθολίτσες (φράμα = κτῆμα πεφραγμένον).

γροθαρομάντρα ἡ, Πελοπν. (Ἀναβρυτ. Ἀνώγ. Θουρ. Καμίν. Ξηροκ. Παλαιοχ. Χωσιάρ.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἀνδρούς. Βερεστ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Λεῦκτρ. Μάν.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἄνω Ἀστέρι. Ἄρν. Γέρμ. Ζελίν. Λεῦκτρ. Λίμπερδ. Μάν. Οἷτυλ. Πάν. Πετρίν. Πλάτσ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μάντρα.

Κτῆμα πεφραγμένον εἰς τὸ ὅποιον καλλιεργοῦνται γροθάρεια πρὸς μεταφύτευσιν, φυτῶριον ἐλαίων ἐνθ' ἄν. : Γρέμισε ὁ τοίχος τῆς γροθαρομάδρας· βῆτσε ἡ γίδα 'ς τὴν γροθαρομάδρα καὶ τὴν ἐρήμαξε Πελοπν. (Οἷτυλ.) "Ἐβαλε κανεῖς γροθαρομάδρα φέτος; Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Συνών. γροθαρομαντριὰ, γροθαρομάντρι, γροθαροπερίβολο, περιβόλι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθαρομάδρα Πελοπν. (Κίτ.)

γροθαρομαντριὰ ἡ, ἀμάρτ. γροθαρομαδρέα Πελοπν. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαρομάντρα.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαρομάντρι τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 515 Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 273 γροθαρομάδρι Πελοπν. (Χωσιάρ.) γροθομάντρι Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μαντρι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαροπάλουκο τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517.

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ παλούκι.

Γροθί 4, τὸ ὅπ. βλ.

γροθαροπερίβολο τό, Πελοπν. (Καρδαμ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ περιβόλι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γρόθαρος ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Μεγάλη γροθιά : Σήκωσε τὸ γρόθαρό του νὰ δόνε ξεμουτσουιάση τὸν ἄδρωπο (νὰ ξεμουτσουιάση = νὰ κτυπήσῃ κατὰ πρόσωπον, νὰ διαρρήξῃ τὴν ρῖνα).

γροθαρωτὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθάρει καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

Ὁ ἐκ γροθάρει προελθὼν, κυρίως ἐπὶ ἐλαίων προελθουσῶν ἐκ μεταφυτεύσεως γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : Οἱ γερολιές βγάνουνε πλειότερο λάδι ἀπὸ τίς γροθαρωτὲς Ξεχώρ.

γροθί τό, Κύθηρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

— Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517 γροθ-θί Χίος (Βέσ.) γροθί Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γρόθος.

1) Μικρὸς γρόνθος Τσακων. : "Ἐα, π' ἐμοζάτ' σερε ἐκιού, πῆ ντ' ἐντοῦτσε μὲ τὸ γροθί (ἔλα, ποῦ ἐπόνεσες ἐσὺ ποῦ σὲ ἐκτύπησε μὲ τὴν γροθίτσα του). 2) Μέρος τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, πιθανῶς ἐκ τῆς ὁμοιότητος αὐτοῦ πρὸς γρόνθον Χίος (Βέσ.) 3) Γροθάρει 3, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τσακων. : "Ἐρριξε ἓνα γροθί γέννημα 'ς τὴν κόττες Κίτ. "Ἐνα γροθί κόκκουνε μ' ἐδοῦτσε, ποῖ 'νὰ σ' πρωτοφάη (μὴ γροθίτσα, χουφτίτσα κουκκιά μου ἔδωσε, ποιὸς νὰ πρωτοφάη) Τσακων. Κάρατσε ἓνα γροθί κζίσα (ἐζήτησε μία χουφτίτσα κριθάρι) αὐτόθ. 4) Γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Κύθηρ. Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.) — Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ., ἐνθ' ἄν. : "Ἐπιασε καὶ γρόμισε τὸ χωράφι γροθιά, γιὰ νὰ κάμῃ ἐλίές Ὀλυμπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιά τά, Πελοπν. (Ἡλ.)

γροθιά ἡ, γροθέα Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τσακων. (Βάτικ.) γροθ-θέα Εὐβ. (Κύμ.) Κάρπ. (Ἑλυμπ.) γροθέ Κρήτ. (Ἀποκόρ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.) γροθ-θέ Ἰκαρ. γροθέα Πελοπν. (Μάν.) γροθία Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Πόντ. (Σινώπ.) γουρθέα Πόντ. (Ἰνέπ.) γροθία Ζάκ. Μέγαρ. Τσακων. (Σαπουνακ.) γροθία Καλαβρ. (Μπόβ.) γροθία Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.) γροθ-τία Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροθία Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία κοιν. γροθ-θιά Κίμωλ. Μεγίστ. Χίος (Πισπιλ.) γροθ-θιά Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθκιά Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Κῶς (Καρδάμ.) γροθθιά Ρόδ. γροθκιά Κύπρ. γροχτιά Κύπρ. γροκτιά Κύπρ. γροχκιά Κύπρ. γροθθιά Σύμ. γροθ-τία Χίος (Καρδάμ.) γροθ-τία Ρόδ. γροκιά Κύπρ. γροχιά Καππ. (Μισθ.) γροφιά Ἰθάκ. γροθ-θιά Ἡπ. (Δρόβιαν.) γροθιά Πελοπν. (Λίμπερδ. Οἷτυλ.) γροθιά Μακεδ. (Πεντάλοφ.) γλοθιά Χίος (Καρδάμ.) γλοθιά Κάσ. σγροθιά Πελοπν. (Καλάμ.) γουουθιά Σαμοθρ. βροθιά Βιθυν. (Κίος) βροθ-θιά Σύμ. δροθκιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχτιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχιά Θράκ. (Μάλ-γαρ.) γροθ-εά Ἰμβρ. Μακεδ. (Μεσορ. Ριζώμ.) γροθθιά σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. γροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) βροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) γροθιά Θράκ. (Σουφλ.) γουρθιά Μακεδ. ὀρθ-εά Α. Ρουμελ. (Βοδεν.) γουρ-εά Μακεδ. Πόντ. (Σινώπ.) γουρ-εά Μακεδ. (Σιτοχ.) γούρθα Πόντ. (Ἀμισ.) γούρθα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Τσακων. (Χαβουτσ.) γουρτία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροχιά τό, Καππ. (Φλογ.) γροθιά Καππ. (Φλογ.) γροχιά Καππ. (Φλογ.)

Τὸ Βυζαντ. γροθιά, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά. Διὰ τὸν τύπ. γροθέα πβ. τὸ Βυζαντ. γροθ-εά εἰς Διγεν. Ἀκρίτ. στίχ. 697 (ἐκδ. Π. Καλονάρ., τ. 2, σ. 156) «τοὺς μὲν γροθ-εάς ἐκρουεν τοὺς ἄλλους σφοντυλέας». Ὁ τύπ. γροθ-θιά καὶ εἰς Δουκ. καὶ Μεοῦρσ., οἱ δὲ τύπ. γοθ-εά καὶ γοθ-εά πιθανῶς κατὰ τὸ χούφτα.

1) Γρόνθος, πυγμή, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη τῆς χειρὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Σινώπ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) : Κάνε τὸ χέρι σου γροθιά Ἀθῆν. Σφίξε τὴν γροθιά σου αὐτόθ. Μῆλο σὰ γροθιά αὐτόθ. "Ἐχει χουφτὴ γροθιά Μακεδ. (Βόλβ.) Σφίξε τὴν χεῖρα σου, κάμε τὴν γροθέ Κρήτ. || Φρ. Σφίγγω τὴν γροθιά μου (ἀπειλῶ) πολλὰ. Δείχνω τὴν γροθιά μου (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) ἐνιαχ. "Ὅσον τζ' ἔ-

